

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVII.

ČÍSLO 7

JÚL 2009

Vysviacka Mons. Róberta Bezáka - Dlhá cesta za povolaním
Gratulujeme sestre Bernadete Pánčiovej - Svätá Jozefína Bakhita
Rok svätého Pavla - Novokňazi našej diecézy - Súťaž o knihy

Ako dobrý pastier spravujte svoj ľud s láskou a pevnosťou...

Vysviacka nového trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka

V sobotu 6. júna 2009 v katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave prijal z rúk kardinála Jozefa Tomka biskupskú vysviacku páter redemptorista ThLic. Róbert Bezák, CSsR, ktorý sa stal novým trnavským arcibiskupom. Za hlaholu zvonov prišli do kostola biskupi, kňazi, bohoslovci, duchovenstvo rôznych národností i vierovyznaní, rodičia, príbuzenstvo, veľa Prievidžanov s našimi kňazmi, ale i najvyšší štátni predstavitelia.

Z homílie Jozefa Tomka

V homílii počas slávnostnej sv. omše kardinál Jozef Tomko povedal: „Apoštoli sa rozišli do sveta, aby vyplnili Bohom im zverené poslanie pre spásu svojej generácie. Postupne aj oni, a Duch Svätý cez nich, si vyberali nástupcov v apoštolskej misii. To isté Kristovo poslanie, ten istý prúd tak prechádza vkladáním rúk a sviatostnou modlitbou na nástupcov apoštolov, ktorých voláme - podľa biblického názvu episcopos - biskupmi; cez storočia vytvára tak apoštolskú postupnosť ako by nepretržitú ľudskú reťaz. Vkladáním rúk sa v minulom storočí zapojil do tejto reťaze krakovský arcibiskup Karol Wojtyła, ktorý sa potom stal pápežom Jánom Pavlom II. Ten na sviatok Sedembolestnej Patrónky Slovenska, dňa 15.septembra 1979 vložil ruky na moju hlavu (a ja ich dodnes cítim!). Ja teraz, drahý Otec Róbert, vložím ruky a spolu so spolubratmi biskupmi odovzdám ti toto apoštolské poslanie a Duch Svätý zostúpi na teba svojou silou. (Ako vidíš, sme obaja na dobrej linke!) Tak sa staneš členom celosvetového biskupského zboru, ktorý je nástupcom historického zboru apoštolov. Vstúpiš do šľapaj apoštolov, aby si plnil úlohy, ktoré im zveril sám Kristus: učiť, posväcovať a spravovať.

Čakajú na teba všetci veriaci tejto arcidiecézy bez rozdielu národnosti, povolání, chariziem, veku, vzdelania - oni sú pravým bohatstvom Cirkvi, ktoré máš zveľaďovať. Čakajú na teba tvoji najužší spolupracovníci - kňazi. Z Božej milosti je medzi nimi ešte hodne mladých (ako si aj ty), ale všetci, starší i mladší čakajú v tebe otca i brata, ktorý vie dodať ducha odvahy, nádeje, posily; viesť pevnou a zároveň milosrdnou rukou; dvíhať k duchovným výškam a k obetavosti. Nemôžeš zabudnúť ani na povolania ku kňazstvu a k zasvätenému životu. Čakajú na teba rehoľníci a rehoľníčky, veď si ako syn sv. Alfonza z Liguori jeden z nich. Máš teda všetky vnútorné predpoklady, aby si ich povzbudil k evanjeliovému radikalizmu v službe Bohu a ľuďom, k vernému zachovávaní rehoľných sľubov, aby sa vedeli obetovať ako ich veľké vzory.

livo strážil svoje stádo. Nasledovali gratulácie otca kardinála Tomka, apoštolského nuncia Mons. Maria Giordana a ostatných zúčastnených biskupov.

Trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák v záverečnom príhovore srdečne povzbudil prítomných i tých, ktorí sa

Čakajú na teba laici zo všetkých povolaní, rôzneho veku i vzdelania, študovaní inteligenti aj technici a robotníci; čakajú predovšetkým manželia a rodiny s vlastnými problémami, ale aj slobodní, ba aj deti. Čaká na teba mládež (možno ťa zvábi na bicyklovú túru alebo na nejaké spevavé posedenie); neboj sa mladým ukázať ozajstné hodnoty a žiadať od nich aj obety pre vysoké ideály. Čakajú na teba starí, chorí, chudobní, nezamestnaní, ktorých počet vzrastá.

Čaká na teba (zvedavo skôr ako zdržanlivo) celá slovenská spoločnosť, veriaci i tí, čo si myslia, že neveria, aj neveriaci, politici, kultúrni pracovníci a umelci, akademici a médiá. Čaká na teba i Svätý Otec, hlava Cirkvi. Prinášam tebe i prítomným jeho apoštolské požehnanie. „Emitte Spiritum tuum et creabuntur... Zošli Pane svojho Ducha a obnovíš tvárnosť zeme! Nech ťa teda sprevádza na ceste Otec, Syn a Duch Svätý. Nech ťa ochraňuje trnavská Panna Mária.“

Bude sa učiť maďarsky

Po litániách ku všetkým svätým pomazal otec kardinál otca Róberta olejom. Nový trnavský arcibiskup dostal biskupskú palicu, aby starost-

nemohli zúčastniť tejto vysviacky osobne a sledovali slávnosť v televízii, veriacich slovenskej aj maďarskej národnosti Trnavskej arcidiecézy, aby v svojej službe naplnili Kristov zákon lásky a vzájomne si pomáhali niesť bremená. Prislúbil sa učiť maďarsky.

Pozdrav a požehnanie od pápeža

Na záver sv. omše apoštolský nuncius Mons. Maria Giordanu odovzdal pozdrav a požehnanie od Svätého Otca Benedikta XVI. novovysvätencom s tým, aby v duchu spoločenstva šíril Božie slovo, vysluhoval sviatosti a spravoval všetko s veľkou láskou ale i pevnosťou pri obrane pravosti viery a mravov. Novému arcibiskupovi Róbertovi zablahožela i predseda KBS František Tondra v mene biskupov Slovenska. Na blahoželenia čakal neskôr vonku zástup kňazov a veriacich z celého Slovenska.

Náša redakcia sa pripája k zástupu gratulantov, aby novovysväteného arcibiskupa Róberta mocne objal Boh svojím milosrdenstvom a nekonečným požehnaním duchovnej sily a múdrosti.

Anka G. Vavrová

Foto: TK KBS/ Peter Zimen

Birmovanci slávilí s deťmi Turíce

Dňa 31. mája 2009 na Turíce pripravili novopobirmovaní birmovanci z 2. skupinky deťom z Detského misijného klubu popoludnie plné hier a zábavy. Modlitba v kaplnke, tanec, pohostenie a rôzne aktivity deti veľmi potešili.

Novopobirmovaní birmovanci zo skupiny č. 2 sa s deťmi z Detského misijného klubu stretli v Trnke aj 6. júna 2009 o 14.00. Pripravili pekný program a potom prenocovali v Trnke spolu s katechétkami Jarkou a Vierkou. Deti sa mladým poďakovali milým ranným budičkom.

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa zaslúžili o príjemný pobyt. Ďakujeme dp. dekanovi Dadovi a dp. kaplánovi Markovičovi, za to, že nezaбудli a prišli nás v sobotu po večernej sv. omši pozrieť. Najväčšia vďaka však patrí Nebeskému Otcovi.

Mgr. V. Mádrová

V Banskej Bystrici vysvätili osem diakonov

Pred Kristov oltár pristúpili dňa 13. júna 2009 v Banskej Bystrici ôsmi bohoslovci, ktorí mali počas svätej omše prijať svätenie diakonátu z rúk otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža. Medzi nimi bol aj náš Prievidžan Viliam Vlčko a bohoslovec Ján Kraus, ktorý bol na záver liturgie oboznámený, že bude vykonávať diakonskú prax v Prievidzi.

Budúci diakoni najskôr spoločne vzývali Ducha Svätého a vyznali vieru. Potom sa jednotlivo predstavili a sľúbili, že budú svedomito plniť povinnosti voči Cirkvi i dodržiavať celibát. Podpisali sľub a vrátili sa do sakristie.

V homílii biskup vyzdvihol dôležitosť diakonskej služby. Novovysvätených diakonov vyzval, aby sprostredkovali ľuďom Božiu silu. Nech sa smelo postavia v každej situácii za Krista, ako to robil aj sv. Anton Paduánsky, ktorého sviatok sme v ten deň slávili.

Po homílii nastal obrad vysviacky. „Si si istý?“ znelo z úst biskupa ce-

lým kostolom, akoby sa to diakonov pýtal samotný Pán Ježiš. „Tu som!“ zo srdca odpovedali kandidáti. Nasledoval samotný obrad diakonskej vysviacky, ktorý obsahuje napríklad odovzdanie Biblie, vkladanie rúk a slávnostné oblečenie do liturgického rúcha diakonov - dalmatiky. Naš pán dekan Martin Dado podľa tradície pomáhal s obliekaním rúcha diakonovi Viliamovi Vlčkovi. Na sv. omši bol medzi mnohými kňazmi aj náš predchádzajúci dekan Mons. Ján Bednár.

Mnohí si v srdci odniesli do domovov veľa požehnania, ktoré všetci tak veľmi potrebujeme pre život v tejto dobe. Gratulácie pred kostolom nemali konca a všetkých potešilo aj pripravené občerstvenie.

Je veľa tých, ktorým je treba poďakovať. Predovšetkým však ďakujeme a skláňame sa pred Bohom za jeho múdrosť, prozreteľnosť a lásku.

Anka G. V.

Dlhá cesta za povoláním

Novovysvätený diakon Viliam Vlčko pochádza z Topoľčian, kde sa narodil 17. novembra 1954 rodičom Márii a Viliamovi. Tu aj vyrastal, neskôr dochádzal na strednú školu do Nitry. Má sestru Máriu. Spolu s manželkou Magdalénou vychoval synov Karola a Alojza. V roku 2000 ovdovel, keď si jeho manželku Magdalénu Pán povolal k sebe. Začiatkom júna bol vysvätený na diakona. Aký bol jeho príbeh cesty ku kňazstvu?

Kedy sa vo vás zrodila myšlienka nasledovať Krista až ku kňazskej službe?

Spomínam si na chvíle s mojou mamou. Už od malička ma vodila do kostola. Vtedy sa sväté omše slúžili ešte v latinskom jazyku. Chcel som ministrovať, no rozplakal som sa, že sa nikdy nenaučím latinčinu. K nám do Topoľčian však prišiel dôstojný pán kanonik Ladislav Dorušák. Bol som vtedy žiak ôsmeho ročníka a písal sa rok 1968. Zaujal ma svojou osobnosťou a Pán Boh začal konať vo mne práve cez neho. Zasiel do mňa odvahu ministrovať a tiež

som videl, ako pán dekan a kapláni pekne spolu vychádzajú, rozumejú si, chodia s mládežou na výlety. Túžba stať sa kňazom narastala vo mne čím ďalej, tým viac.

Keď ste si podali prihlášku do seminára, bola ťažká totalita...

V roku 1975 som bol pevne presvedčený a rozhodol sa dať si prihlášku do bratislavského seminára. Prijímacie pohovory som zvládol. Až na to, že sa nás hlásilo päťdesiat a mohli prijať iba dvadsať. Aby si našli zámienku, spýtali sa: „Vaša mama je predsa učiteľka, čo tu hľadáte? Ako vás vychovala k socialistickým ideám?“ Vo veľkej túžbe byť kňazom som sa odvolal. Napísal som priamo prezidentovi Gustávovi Husákovi. Tento krok nebol najšťastnejší. O rok si ma zavolať cirkevný tajomník na okresný národný výbor, kde ma začali vypočúvať dvaja česky a slovensky hovoriaci príslušníci. Nahovárali ma na spoluprácu s nimi. Hovorili, že o mne vedia všetko a aj to, že som písal Husákovi, že sa túžim stať kňazom. Vyslovili prísľúbenie vybaviť mi prijatie do seminára aj keď som sa ten rok nehlásil, avšak s tým, že im z času na čas budem podávať určité informácie o seminári. Našťastie Boh mi v tej chvíli vnukol spôsob, akým mám

začať odpovedať: „Ja pracujem v Agrostave, je mi tam celkom dobre...“ Cirkevnému tajomníkovi napokon oznámili, že sa so mnou nedá komunikovať a poslali ma preč. Som šťastný, že som nepristúpil na ich špinavú hru zradiť Cirkev a s takou podmienkou som nevstúpil do seminára. Bola to Božia pomoc.

Čo bolo ďalej? Vzdali ste svoje povolanie?

Dostal som sa do reholnej spoločnosti saleziánov v Topolčanoch, kde som začal formáciu pre vstup do noviciátu. Ten som absolvoval od januára do decembra 1977. Pretože som pracoval v Agrostave, dal som výpoveď. Od novembra 1977 som už stabilne býval v Bratislave a zapájal sa do formácie s ostatnými novicmi. Keďže ma chceli viac spoznať, rozhodli mi predĺžiť noviciát o pol roka. Po tomto období po pohovore s predstavenými mi oznámili, že moja cesta nevedie cez rehoľný život. Dali mi radu, aby som sa oženil.

Vrátil som sa k môjmu duchovnému vedeniu z Topolčan, s ktorým som sa stretával v Piešťanoch, a ten mi navrhol, či nechcem ísť do spoločenstva v Petržalke, v ktorom sa pripravujú mladí na manželské povolanie. Ťažko sa mi prijímalo preo-

rientovanie mojej túžby z kňazstva na manželský život. Povedal som si, že ak to chce Boh cez predstavených, tak nech sa tak stane. Pomohla mi veta z Evanjelia: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás...“ (Jn 15,16) Pán si ma nevyvolil na kňazstvo, a tak sa teda ožením.

Šiel som do toho spoločenstva a tam si našiel budúcu manželku Magdalénu. Pripravovali sme sa na sviatostné manželstvo, ktoré sme uzavreli v roku 1981. V Bratislave sa nám narodili dvaja utešení synovia Karol a Alojz. Stali sme sa šťastnou rodinou. Chceli sme kúpiť dom, no všetko bolo drahé. Preto sme sa presťahovali do Prievidze. Zostali sme pod vedením kňaza—saleziána.

Čo vám pomáhalo pri výchove vašich synov?

Naši synovia vyrastali a dospievali predovšetkým v Prievidzi. Boli sme oslovení pánom Tiborom Sokolom, aby sme vstúpili do skautingu. Chlapci sa zaradili do dobrej spoločnosti, najprv medzi vlčatá a potom aj medzi starších skautov. Aj s manželkou sme chodili pomáhať na skautské tábory, niekoľko rokov som spolu s Alexandrom Halahyjom viedol mladších skautov. Chlapci doteraz sympatizujú so skautingom. Alojz pracuje na projekte rómskeho skautingu a je správcom Skautského domu v Banskej Štiavnici. Nikdy sme nemuseli na synov v ničom tlačiť. Začali chodiť do farského kostola sv. Bartolomeja. Som vďačný Pánu Bohu, že tiež miništrovali, mali svoje športové aktivity. Moja manželka Magduška ťažko ochorela a v roku 2000 si ju Pán Boh povolal k sebe.

Vedela manželka o vašej veľkej túžbe?

Samozrejme, až veľmi dobre vedela. Tiež mi bola položená otázka, či tým netrpela. Určite nie. Bol som vedený predstavenými Cirkvi, ktorí mi odporučili, aby som sa oženil. Slobodne som sa pre manželstvo rozhodol a čo je úžasné a málokedy o tom hovorím, aj Magduška sa musela rozhodnúť medzi mnou a misiami v Afrike. Vybrala si mňa. Nemala prečo trpieť.

Keď ste osameli, isto sa vám naskytla otázka, čo ďalej...

V Prievidzi som sa už dávno predtým stretol s druhým stĺpom môjho duchovného povolania, s d. p. dekanom Jánom Bednárom. Ten mi pomohol zorientovať sa. Uvedomil som si a dobre som vedel, že v prvom rade sa musím postarať o mojich synov, ktorí pre mňa znamenali veľa. To isté mi potvrdili všetci ostatní, že deti sú úloha z manželstva, ktorú musím jednoznačne dokončiť.

Keď som sa bol za dekanom Jankom Bednárom poradiť, pozorne vypočul môj príbeh a poznamenal: „Viliam, skončil si po duchovnej stránke u saleziánov, chod' k nim a poradia ti, čo ďalej.“ Tam som sa stretol s donom Vladimírom Feketem, provinciálom, s ktorým som kedysi býval v komunite v jednom byte v Bratislave. Prislúbil mi, že zistí, čo sa dá robiť. Ďalší, s ktorými som sa rozprával v sídle saleziánov na Miletičovej ulici, ma upozornili, že rehoľa potrebuje mladších na výchovu mládeže a slovami dona Štefana Walnera bolo moje poslanie u saleziánov uzatvorené.

Svitla vám však nová nádej...

V roku 2001 sa otváralo dialľkové

štúdium na Teologickom inštitúte v Badíne. Rozhodol som sa, že sa pokúsim popri práci sa staraní o synov aj študovať. Aj mládenci sa dostali na vysoké školy, kde výborne študovali. Tak sme zostali traja študujúci chlapi v chalupe. Srdce ma stále ťahalo ďalej do služby v Pánovej vinici. Len som si opakoval: „Pane, nie čo ja chcem, ale čo ty chceš! Ak sa mám stať kňazom, ty mi štúdium umožníš dokončiť.“

Toto želanie sa naplnilo a v roku 2006 som ukončil štúdium teológie a popritom som pracoval na železnici. Promovali sme naraz so synom Karolom, ktorý ukončil štúdium na Katolíckej univerzite v Ružomberku ako učiteľ prvého stupňa a popritom sa pripravil aj na vyučovanie náboženstva. Karol bol zabezpečený, mladší syn Lojzo ukončil v roku 2008 štúdium na Univerzite Komenského v Bratislave, odbor marketingová komunikácia.

Pri poslednom roku štúdia Alojza som sa začal pripravovať na štúdium v seminári po dohode s predstaviteľmi a pánom dekanom. Deti o všetkom vedeli. Hlas Boží - volanie popri štúdiu narastalo, túžba bola čím ďalej väčšia, určite sa za mňa modlilo veľa ľudí. Ja som sa modlil tiež.

V januári 2007 som bol spolu s pánom dekanom za otcom biskupom Mons. Rudolfom Balážom a on súhlasil s mojim rozhodnutím, odobril to. Onedlho som spolu s prvákmi absolvoval pohovory a psychotesty. Vedúci v práci moje rozhodnutie podporovali a keď bolo treba, vychádzali mi v ústrety.

V zimnom semestri roku 2007 som bol tri mesiace vo formačnom seminári v Badíne, kde som si dopĺňal vedomosti a 3. decembra som prijal od biskupa Rudolfa Baláža nižšie

svätenia - ministériá, lektorát a akolytát. Takto vybavený som bol poslaný do farnosti, kde som mal absolvovať v Prievidzi prax akolytu.

Čo bolo vašou úlohou počas praxe?

Chodil som tri dni v týždni podávať sväté prijímanie a navštevovať chorých v nemocnici v Bojniciach, kde som prežil peknú spoluprácu s pátrom Gerhardom. V ostatné dni som aktívne pôsobil pri liturgii a ako animátor birmovancov v našej farnosti. Počas celej akolytskej praxe som sa zúčastňoval duchovných obnov v Badíne, aby som mal priamy kontakt so seminárom. Do seminára som sa opäť vrátil na tri mesiace na seminárnu formáciu a k predmetom piateho a šiesteho ročníka kandidátov na kňazstvo od februára do mája tohto roka.

Váš príbeh má šťastný koniec, diakonskú vysviacku.

Pán biskup Baláž a komisia pre posvätné rády ma po formácii v seminári posunuli k diakonskej vysviacke. Som nesmierne vďačný Stvoriteľovi za to, že po 38-ročnej túžbe stať sa služobníkom vo vinici Pánovej sa mi to v sobotu 13. júna 2009 splnilo. Dostal som menovací dekrét a pôjdem vykonávať diakonskú prax do farnosti Levice - mesto. Pán biskup rozhodol, že sa budem v tejto farnosti, kde pôsobí Mons. Ján Bednár, pripravovať na kňazstvo. Znova opakujem, že tým druhým stĺpom na mojej ceste, ktorý mi Boh poslal, je práve tento pán dekan Ján, ktorý je nám, Prievidžanom, taký blízky.

Čo na to hovoria vaši synovia?

Chlapci mi veľmi fandia, aj žijúca sestra Mária s dvomi neterami. Moji rodičia i manželka Magdaléna sa na všetko už pozerajú z neba. Za hlboké totality bolo všetko zakázané,

aj svoje duchovné plány som musel pred rodičmi tajiť. Otec zomrel v roku 1989 a mama v roku 2003.

Ak by ste mohli, komu by ste sa za všetko chceli poďakovať?

Nesmierne d'akujem za všetko Pánu Ježišovi a Panne Márii, ale aj synom Karolovi a Lojzkovi a tým, ktorí mi okrem iného pomáhali aj modlitbami, zvlášť ruženčiarom a pánom dekanom a kaplánom, ktorí sa v Prievidzi vystriedali. Ďakujem aj celej rodine, sestre, Prievidžanom, priateľkám mojich synov i všetkým mladým, ktorí prišli do Banskej Bystrice na moju vysviacku. Samozrejme aj tým, ktorí sa postarali o občerstvenie a poslali mi blahoželanie.

Chcem byť osožný ľuďom a všetkým dušiam, ktoré mi Boh pošle do cesty. Chcem slúžiť v pokore tak, ako hovoril sv. Ján Bosco: „Daj mi dušu a ostatné si vezmi.“

Za úprimné vyznanie d'akuje

A. G. Vavrová

Foto: A. Vlčko

Gratulujeme sestre Bernadete Pánčiovej

7/09

Gratulujeme

Mnohí ju volajú slovenská Matka Tereza. Sestra Bernadeta Pánčiová z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta - satmárok, zakladateľka Rodiny Nepoškvrnenej, sa 12. júna 2009 dožila 85. rokov. Ako zurčiaci potôčik obmýva krehké rastlinky a tým ich udržuje pri živote, tak sestry Rodiny Nepoškvrnenej so svojou zakladateľkou sestrou Bernadetou učia chorých a trpiacich trpezlivosť v ich neľahkom rozpoležení. Učia ich obmývať svoje trápenia modlitbou, láskou a nádejou.

Pri našej návšteve v Charitnom dome sestier satmárok vo Vrúcku sestra Bernadeta vyznáva: „Ďakujeme Pánu Bohu i Nepoškvrnenej za našich lekárov a sestry v ambulanciách a nemocniciach i za záchranárov. Dal nám ich Boh, ktorý je tým najväčším Lekárom. Trpiaci a chorí potrebujú silu Ducha Svätého pri znášaní utrpenia. Kňazi im prinášajú povzbudenie prostredníctvom Eucharistie či svätých omší. Zvlášť za nich ďakujeme Pánovi!“

Neskôr pokračuje týmito slovami: „Každý človek, ktorý prispieva svojou obetou za chorého, je Božím milovaným. Máriina armáda Rodiny Nepoškvrnenej je už taká veľká! Učí trpiacich a chorých zúročiť každú bolesť, nieť ju s láskou a odovzdať Ježišovi všetko. Dobré i zlé. Veď to je práve on, kto je s nami vo dne, v noci, v našej radosti i utrpení.“

Ponesie náš kríž, keď mu ho dáme. Je to tajomstvo jeho Lásky.“

Sestra Bernadeta s Rodinou Nepoškvrnenej navštevuje chorých a zbiera lupienky ich utrpenia na celom Slovensku i za hranicami našej vlasti. Spomeňme stretnutia v Šaštíne, Martine, Lučenci, Velehrade a iné.

Táto krehká sestrička radí: „Neklesajte na duchu, Mária vás nikdy neopustí!“ Sype zo seba toľko príkladov, až to vyráža dych. Rodina Nepoškvrnenej každoročne vije kytice

modlitieb a obetí pre Svätého Otca. Modlí sa za kňazov, neveriacich, siroty, väzňov, nenarodené deti a za najmenších, za tých, za ktorých sa nemá kto modliť. Vydáva svoj časopis, ktorého svedectvá sú pohladením pre každého. Organizuje púte do Lúrd, aby tam chorí a postihnutí odovzdali svoje bolesti do rúk našej spoločnej Matky Nepoškvrnenej

Panny Márie.

Nuž čo Vám zaželať, drahá sestra Bernadeta? Veď len v Prievidzi je viac ako tisíc členov Rodiny Nepoškvrnenej! Nech Vaša náruč plná lásky Nepoškvrnenej Panny Márie je nevyčerpatelná pre každého, či už biedneho alebo hľadajúceho... Boh Vám žehnaj a ďakujeme! Redakcia Bartolomeja sa pripája ku gratulantom.

A. G. Vavrová a M. Königová

Aby sa dieťa nestalo číslom...

Milí priatelia!
Záver školského roka býva na všetkých školách mimoriadne náročný. Čím viac cítiť v ovzduší prichádzajúce prázdniny, tým viac sa stupňuje napätie, hluk, netrpezlivosť všetkých „očakávajúcich“.

Kým sa však niečo ukončí, je potrebné to potvrdiť aj na papieri - triedne výkazy, klasifikačné záznamy, internetové žiacke knižky, porady, staré, nové či chýbajúce učebnice a samozrejme to najdôležitejšie - vysvedčenia. Odovzdávame zoznamy, pri ktorých ma občas napadne otázka: „Kde je v tomto kolose papierov, príkazov a nariadení žiakčlovek? Kde je osobnosť dieťaťa? Čo pre túto spoločnosť dieťa v skutočnosti znamená?“

Odpoveď sa ponúka sama, keď cestou do školy stretnem známou, ktorá mi hovorí: „Dajte si pozor, aby sa deti pre vás nestali iba číslom. Číslom v triednom výkaze, v klasifikačnom zázname alebo inak povedané, Peter je dvojčár, Miško jednotčár a Lenka štvorkárka.“

Táto myšlienka ma zasiahla presne tam, kde mala, a ja vám ju odovzdávam ďalej. Opýtajte sa sami seba, či sa vám dieťa nestalo „iba číslom“. Ako o ňom hovoríte známym? Môj Ivan je zodpovedný, múdry a usilovný chlapec alebo môj Ivan mal vždy samé jednotky. Vedzte, že každé dieťa má meno, ktorého hodnota je nevyčísľiteľná. To meno, ktoré mu dal Pán Ježiš, a pre ktoré zomrel na kríži - MILOVANÉ BOŽIE DIEŤA.

E. Blašková

Manželstvo a rodina v Božom pláne

(Piate pokračovanie skúmania exhortácie Familiaris Consortio.)

V poslednom príspevku o exhortácii *Familiaris consortio* sme opisovali úlohu rodiny, ktorou je služba životu. Táto sa realizuje v dvoch základných formách - v odovzdávaní nového života a vo výchove detí.

Rodičia: Hlavní vychovávatelia detí
V úvode časti venovanej výchove detí Ján Pavol II. cituje slová Druhého vatikánskeho koncilu: „Keďže rodičia dali život svojim deťom, viaže ich veľmi vážna povinnosť poskytnúť svojmu potomstvu aj výchovu. Preto ich treba mať za prvých a hlavných vychovávateľov svojich detí. Táto ich výchovná úloha je

taká dôležitá, že ak chýba, len ťažko je ju možné nahradiť niekým alebo niečím iným. Deti majú vyrastať pri svojich rodičoch v ovzduší preniknutom láskou a úctou k Bohu a ľuďom.“

Najdôležitejším činiteľom vo výchove detí je *otcovská a materská láska*. Je *zdrojom a dušou* výchovy, a tak aj *normou* vyjadrenou napríklad vo forme nežnosti, stálosti, dobroty, ochoty slúžiť, nezištnosti a obetavosti, ktoré sú najcennejšími plodmi lásky.

V súčasnosti sa do cesty výchovy stavia veľa prekážok, v ktorých prevláda snaha hmotne zabezpečiť ro-

dinu a z nej vyplývajúca práca rodičov mimo domova, v zahraničí, tiež práca matiek v prvých rokoch dieťaťa, práca v poobedňajších alebo nočných hodinách, ale aj fenomén s názvom rozvedené manželstvá. Je potrebné zdôrazniť, že rodičia majú pevne a s dôverou, bez podliehania tlakom spoločnosti a jej antikultúry, vychovávať deti k základným hodnotám ľudského života. Deti majú rásť v správnej slobode voči hmotným hodnotám, aby vedeli prijať aj jednoduchý a triezvy spôsob života v tom presvedčení, že „človek je viac hoden pre to, čím je, než pre to, čo má.“ V spoločnosti otriasanej zápasom ľudí o moc, postavenie a peniaze majú deti získavať skutočný *zmysel pre spravodlivosť*, ktorá vedie k *rešpektovaniu osobnej dôstojnosti každého človeka*.

Odvaha chcieť viac

Výchova k láske ako k sebadarovaniu sa je tiež nenahraditeľným predpokladom správneho chápania sexuality. Podujat' sa na výchovu detí v tomto smere nie je pre rodičov ľahká záležitosť, pretože sa ukazuje, že prevyšuje vlastné možnosti rodiny. Vzhľadom na kultúru, ktorá ľudskú sexualitu vulgarizuje, keď ju chápe a prežíva obmedzene v spojení výlučne so sebeckým telesným pôžitkom, musíme sa opierať o vzájomnú dôveru medzi rodičmi, deťmi a pedagógmi. Rodičia by

mali získať odvahu chcieť viac a dosahovať ešte viac pre svoje deti, to znamená neuspokojiť sa len s tým že ich deti nedrogujú, nepáchajú trestnú činnosť a pod., ale za pomoci školy a iných štátnych organizácií viesť ich k pravým hodnotám, medzi ktoré určite patrí aj výchova k čistote.

Ak sú deti naučené dôverovať Bohu, spoliehať sa aj v maličkostiach života na Božiu milosť, a ak sú jeho láskou osobne zasiahnuté, môžu rodičia predkladať okrem rozumových aj nadprirodzené dôvody, pre ktoré sa odporúča žiť „čistý život“.

Rodina je vhodné prostredie

Kresťanská rodina je schopná vytvoriť prostredie preniknuté láskou k Bohu, čo umožňuje opravdivé vzájomné darovanie sa. Deti, ktoré to zažívajú, sú pripravenejšie žiť podľa tých mravných právd, ktoré vidia uplatňovať v živote svojich rodičov. Budú im dôverovať a naučia sa láske premáhajúcej strach a sebeckosť. Takto sa puto vzájomnej lásky, ktorú prejavujú rodičia deťom a sebe navzájom, stane bezpečnou ochranou ich úprimnosti a bude zahŕňať všetko, čo by ponižovalo alebo znehodnocovalo *dar ľudskej sexuality, ktorá sa v rodine, kde panuje pravá kresťanská láska, vždy chápe ako súčasť povolania darovať sa v láske Bohu a blížnym*.

Cirkev sa rozhodne stavia proti takej forme sexuálnej výchovy, ktorá ospravedlňuje potraty, odporúča antikoncepciu a relativizuje predmanželský pohlavný život. Ak sa v školách vyučujú ideológie odporujúce kresťanskej viere a jej hodnotám, rodina spoločne s inými rodinami, pokiaľ možno vo forme rodičovských združení, má všetkými silami a rozvážne pomáhať mladým zacho-

vať si vieru a spoznať pravé hodnoty.

Výchova je skutočnou službou

Pri realizácii výchovného poslania kresťanských rodičov je nevyhnutné čerpať z osobitého zdroja milostí, ktorým je sviatosť manželstva. Cirkiev v nej rodičov povoláva k účasti na tej istej autorite a láske, akú má Boh Otec a Kristus, Dobrý Pastier, ako aj na materskej láske Cirkvi. Zo sviatosti manželstva získava výchovné pôsobenie rodičov dôstojnosť a povolanie vychovávať potomstvo na službu Bohu.

Rodičia sa majú snažiť ukázať deťom, k akým výškam ich môže priviesť viera a Kristova láska. Kresťanskí manželia potrebujú žiť vo vedomí, že Pán im zveril rast Božieho dieťaťa, Kristovho brata, chrámu ducha Svätého a člena Cirkvi. Výchovné poslanie kresťanskej rodiny sa preto stáva skutočnou službou, ktorou sa hlása a šíri evanjelium a skrze ktoré sú deti uvádzané do tajomstva Kristovho tela.

Pripravila E. Blašková
(pokračovanie v budúcom čísle)
Foto: M. Hrivňák

Z OTROKYNE REHOLNÍČKA Svätá Jozefína Bakhita

Aj Afrika má svoju svätú. Píšu sa o nej knihy, nakrúcajú filmy. Sv. Jozefína Bakhita je totiž obrazom toho, čo na tomto svetadieli museli zakúsiť mnohí ľudia. Ponižovanie, zlé zaobchádzanie a otroctvo sprevádzali celé obdobie jej dospievania. Bakhita však bola čímsi výnimočná. Nedočkala nenávidieť.

Sv. Jozefína Bakhita sa narodila v roku 1869 v Darfúre, ktorý bol vtedy nezávislou krajinou, ale o päť rokov neskôr bol včlenený do Sudánu. Pochádzala z bohatej rodiny vlastniacej polia i dobytok. Jej život bol pokojný a šťastný až do chvíle, kým ju neuniesli dvaja Arabi. Dievčatko malo vtedy iba sedem rokov.

Život v otroctve

Arabi predali Bakhitu obchodníkovi s otrokmi. Meno Bakhita s významom „šťastná“ jej s iróniou dali oni, pretože Bakhita od hrôzy svoje vlastné meno zabudla. Pokúsila sa utiecť, ale nebola úspešná. Dostala sa do rúk arabského pastiera a neskôr späť k obchodníkovi s otrokmi. Napokon ju kúpil turecký generál. Jeho žena sa rozhodla Bakhitu potetovať. Spôsobila jej 114 rezných rán po celom tele, iba tvár

nechala v pôvodnom stave. Potom Bakhite nasypala do rán sol', ktorými zväčšovala jazvy i utrpenie mladej otrokyne. Ani inak nebol život otrokyne ľahký. Musela vstávať skoro ráno a pracovať bez jedla až do obeda. Neskôr sa Bakhita o tomto období svojho života vyjadrila: „Keby som počas otroctva bola poznala Pána, o koľko menej by som trpela!“ Napriek tomu, že Boha nepoznala, na svojich otrokárov sa nedokázala pozerat' s nenávisťou.

medzi seba prijali veľmi srdečne.

Matka Černoška

Bakhita, ktorá pri krste dostala meno Jozefína, bola po prvých šiestich rokoch rehoľného života vo Verone preložená do mesta Schio, kde plnila funkcie kuchárky, šičky, sakristiánky a vrátničky. Obyvatelia mesta ju volali Madre Moretta, čo znamená Matka Černoška. Bola veľmi obľúbená, pretože sa stále usmievala a vždy s ochotou pomáhala. Často za ňou chodievali deti zo sirotinca, ktoré jej oblizovali prsty - mysleli si totiž, že ich má od čokolády. Matka Černoška prežila v Schio viac než päťdesiat rokov a po ťažkej chorobe tu aj v roku 1947 zomrela. Kanonizačný proces sa začal už po niekoľkých rokoch.

Lepšie časy

Našťastie sa Bakhita dostala do domu talianskeho konzula Legnaniho. Dali jej šaty a po prvýkrát sa k nej správali ako k človekovi. Nikdy ju netrestali. Po návrate konzulovej rodiny do Talianska bola Bakhita vyhlásená za slobodnú, pretože v tejto krajine už otroctvo neexistovalo. Stala sa potom opatrovateľkou v rodine Micheliiovcov.

Rehoľné povolanie

Rodina Micheliiovcov musela čoskoro služobne odísť do Afriky a zverila Bakhitu rehoľným sestrám kanosiánkam v Benátkach. U nich Bakhita spoznala Boha. Bola pokrstená, prijala prvé sväté prijímanie i sviatosť birmovania. Keď v sebe objavila povolanie k rehoľnému životu, najskôr sa o tom bála hovoriť. Myslela si, že farba pleti bude prekážkou toho, aby sa mohla stať rehoľnou sestrou. Sestry kanosiánky ju však

Keď pápež Ján Pavol II. Bakhitu v roku 2000 svätorečil, okrem iného povedal aj tieto slová: „Sestra Jozefína Bakhita porozumela hlbokkej pravde, že iba Boh, a nie človek, je skutočným Pánom každej ľudskej istoty, každého ľudského života. Táto skúsenosť sa stala prameňom veľkej múdrosti pre túto pokornú dcéru Afriky.“ Bakhita napriek svojmu neľahkému životu neživila vo svojom srdci nenávisť voči tým, čo jej ublížili a aj kríž ťažkej choroby niesla s veľkou trpezlivosťou. Týmto vlastnosťami sa môže stať vzorom nielen pre Afričanov, ale ja pre nás všetkých, častokrát neschopných odpustiť oveľa menšie veci, ako dokázala ona.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné informácie:

Ž. Podtejski -

Sol' zeme a svetlo sveta III. a VI.,

www.katnoviny.sk

Rok svätého Pavla 6. časť

Milé deti!

Končí sa Rok svätého Pavla a končia sa i naše spoločné stretnutia s apoštolom Pavlom. Minulý mesiac sme Pavla zanechali v jeruzalemskej pevnosti, kam ho odviekli vojaci, aby ho zachránili pred rozzúreným židovským davom. Židia sa rozhodli, že si Pavla vyžadujú na vypočúvanie a hneď ho zabijú. Pavlov synovec však na to upozornil veliteľa vojakov a ten...

Rozhodnutie veliteľa

... a ten sa rozhodol, že Pavla pošle do Cézarey k vládarovi Félixovi, ktorému aj o Pavlovi napísal list. Tým ho zachránil pred Židmi. Vládár Félix povedal, že Pavla vypočuje, až keď prídu aj jeho žalobcovia. Ak teda chceli Židia niečo dosiahnuť, museli tiež odcestovať do Cézarey. Po ich príchode však Félix nevedel spor medzi nimi a Pavlom rozsúdiť, nechal preto Pavla vo väzení a Židov poslal preč. Po dvoch rokoch Félix vymenil Festus, ktorý na žiadosť Židov opäť otvoril súdny spor. Keďže sa však Pavol odvolal na cisára, Festus ho poslal do Ríma.

Nebezpečná plavba

Pavla spolu s niekoľkými ďalšími väzňami vystrojili na plavbu. Šťastne sa dostali až k ostrovu Kréta. Tu však Pavol povedal: „**Muži, vidím, že plavba začína byť nebezpečná a ohrozuje nielen náklad a loď, ale aj naše životy.**“ Nik mu však neveril a loď sa pohla ďalej. Neplavili sa dlho, keď ich zastihla veľká

búrka. Viac ako tri dni ich unášala morom, kam len chcela. Keď už ľudia na lodi nemali čo jesť, Pavol sa

pred nich postavil so slovami: „**Muži, mali ste ma poslúchnuť a nehýbať sa z Kréty. Boli by ste si ušetrili toto nebezpečenstvo a škodu. A teraz vám radím, aby ste mali pokojnú myseľ, lebo nik z vás nepríde o život, iba o loď.**“ Naozaj sa tak stalo. Loď síce stroskotala, ale neďaleko ostrova Malta. Všetci dokázali doplávať na breh.

Uštipnutie hadom

Na ostrove potom vojaci spolu s námorníkmi a väzňami rozložili oheň a začali sa pri ňom hriať. Keď doň Pavol chcel priložiť ďalšiu hrabu raždia, vyskočila z nej vretenica a Pavla uštipla. Všetci čakali, že Pavol opuchne a umrie, ale nič také sa nestalo. Jed mu vôbec neuškodil. Na ostrove Pavol uzdravil aj niekoľkých chorých.

Posledná zastávka - Rím

Po troch mesiacoch sa vojaci s väzňami opäť vydali na plavbu a dorazili do Ríma. Pavol dostal povolenie bývať, kde chce, musel tam však s ním byť aj jeden vojak, ktorý ho mal strážiť. Pavol sa hneď skontaktoval so Židmi v tomto meste a

hovoril im o Ježišovi. Niektorí mu uverili, iní nie. A tak Pavol pochoopil, že mal pravdu prorok Izaiáš, ktorý o svojom ľuďe hovoril: „Budeťe počúvať a nepochopíte, budeťe hľadiť a neuvidíte.“ Spása bola daná pohanom. Pavol zostal v Ríme dva roky a ohlasoval Božie kráľovstvo všetkým, čo za ním prichádzali.

Tu sa správy o apoštolovi Pavlovi vo Svätom Písme končia. My však vieme, že v Ríme napokon jeho púť aj skončila - bol odsúdený na smrť a sťatý mečom.

Meč zohral veľkú úlohu na začiatku i konci putovania detí s apoštolom Pavlom počas detských svätých omší v piaristickom kostole. Páter Ján

deti najskôr mečom pasoval za pútnikov, v závere cesty im potom každému osobitne pred obrazom apoštola Pavla, kde sa postavili s mečom v ruke, podaroval malú spomienku na túto púť a zaželel veľa trpezlivosti a vytrvalosti na ceste za Pánom Ježišom.

Tú vám všetkým, ktorí ste so svätým Pavlom putovali prostredníctvom nášho časopisu, želim i ja. Posledné udalosti zo života sv. Pavla nájdete v Skutkoch apoštolov, v kapitolách 23 - 28. Príklad jeho života nás všetkých však môže sprevádzať neustále.

Pet'ka

OZNAMY

V našej farnosti bude konať **diakonskú prax d.p. diakon Ján Kraus**. Na jeho službu sa tešíme a prajeme Božie požehnanie.

Na svoje **prvé kaplánske miesto** k nám príde od 1. júla 2009 d.p. **Pavel Cerovský**, novokňaz, a do farnosti príde aj druhý kaplán d.p. **Ján Skurčák**, doteraz kaplán v Novákoch. Rovnako sa tešíme a sprevádzame ich modlitbami.

Fotky z 1. sv. prijímania sú na webovej stránke farnosti Prievidza - mesto www.farapd.sk a sú voľne stiahnuteľné až do 31. augusta 2009.

Centrum voľného času Spektrum - elokované pracovisko Trnka ponúka na leto **pre deti základných škôl 2 turnusy Mestského letného tábora** (6.-10.7.2009 a 17.-21.8.2009. Príchod do Trnky je každý deň od 7:30 do 8:00 a odchod o 16:00. Poplatok na cestovné a aktivity je 7,- € na turnus za dieťa. Prihlásiť deti môžete v Trnke denne od 14:00 do 16:00 do 4.7.2009.

V dňoch 24. a 25. júla 2009 sa vo farskom kostole uskutoční **14. duchovná obnova pre členov ružencového bratstva a všetkých záujemcov**. Exerci-tátor bude páter Gabriel Prievalský, OFM. Bližšie informácie o programe budú zverejnené na nástenke.

V nedeľu 12.7.2009 o 14:00 bude **požehnanie automobilov** na farskom dvore.

ČASOPIS, KTORÝ PLÁVA PROTI PRÚDU!

- správne čítanie pre mladých
- žiaden bulvár, skutočné príbehy, čisté vzťahy, zaujímavé rozhovory, kresťanské hodnoty
- AHA! – kresťanský časopis pre mladých

Do 15. júla 2009 trvá
predplatiteľská
súťaž o víkend plný
zažitkov a o ďalšie
zaujímavé ceny.

PREDPLAŤTE VAŠIM DEŤOM AHA!

Objednávky zasielajte na adresu: **vydavateľstvo DON BOSCO, Miletičova 7, 821 08 Bratislava; casopisy@donbosco.sk; 02/555 72 26.**

ZÁVÄZNÁ OBJEDNÁVKA

+ diár zdarma

Objednávam si predplatné AHA! na školský rok 2009/2010 (cena: 12,95 EUR za 10 čísel)

MENO:..... ADRESA:.....

..... PSČ:.....

Spomienky na zosnulých

Dňa 6. augusta 2009 bude už 20 rokov, čo nás opustil otec, starý otec a prastarý otec **František Rus**.

S láskou spomínajú dcéra s manželom,
vnučky s manželmi a pravnúčatá.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku s nami.

Dňa 24.7.2008 odovzdal dušu Pánu Bohu
vo veku 86 rokov **Augustín Mišík**.

V Modlitbách s láskou a úctou spomínajú manželka
a deti s rodinami. Odpočinutie večné daj, mu Pane.

Liturgické okienko

12. júl 2009 - 15. nedeľa cez rok B

Č1 - Chod', jasnovidec, ujdí do júdskej krajiny, tam jedz chlieb a tam prorokuj.

Am 7, 12-15

R - Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Ž 85, 9-14

Č2 - Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požeňal.

Ef 1, 3-14

Ev - Zavolať Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch... Dáva im moc nad nečistými duchmi a prikazuje im, čo majú robiť. Apoštoli idú a volajú na pokánie. Vyhŕňajú zlých duchov a uzdravujú chorých.

Mk 6, 7-13

19. júl 2009 - 16. nedeľa cez rok B

Č1 - Beda pastierom, ktorí strácajú a rozhŕňajú stádo mojej pastviny, hovorí Pán.

Jer 23, 1-6

R - Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

Ž 23, 1-6

Č2 - Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli d'aleko, a pokoj tým, čo boli blízko.

Ef 2, 13-18

Ev - Apoštoli sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili... Pán Ježiš odišiel loďou do ústrania so svojimi apoštolmi. Ako vystúpil z loďky, vidia veľký zástup ľudí. Pánu Ježišovi je ich ľúto, lebo sú ako ovce bez pastiera. A zvestuje im radostné posolstvo o Božom kráľovstve.

Mk 6, 30-34

26. júl 2009 - 17. nedeľa cez rok B

Č1 - Daj to ľuďom jest', lebo toto hovorí Pán: Budú jest' a ešte zvýši.

2Kr 4, 42-44

R - Otvor svoju ruku, Pane, a nasýť nás.

Ž 145, 10-18

Č2 - Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo.

Ef 4, 1-6

Ev - Ježiš vystúpil na vrch a tam si sadol so svojimi učeníkmi. Blízko boli židovské sviatky Veľkej noci... Videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí... Pán Ježiš berie do rúk päť chlebov a dve ryby, potom vzdáva vďaky a rozdáva ľuďom, koľko kto chce. Napokon apoštoli nazbierajú po jediacich dvanásť košov odrobín. Ľudia žasnú nad rozmnožením chleba a oslavujú Ježiša.

Jn 6, 1-15

7/09

Farská kronika

od 25. mája 2009

do 26. júna 2009

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Viktória Važanová
Karolína Sállová
Anita Oláhová
Slávka Zajacová
Klaudia Karolčíková
Denis Bohuš
Michaela Olejníková
Silvia Berkešová
Rastislav Schmidt
Martin Sekerák
Radoslav Chovan

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Jörg Schiemer a Ivana Kostková
Adam Vojenčák a Dáša Čavojská
Ing. Daniel Macho a
Ing. Margaréta Štolovská
JUDr. Jaromír Ondruš a
Mgr. art. Eva Smolková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Jozef Hlinka, 95 r.
Gabriela Kostolanská, 90 r.
Rozália Hrabovská, 65 r.
Vladimír Jánoška, 77 r.
Mária Vajgelová, 88 r.
Štefan Bernát, 50 r.
František Babela, 51 r.
Anna Bakaiová, 58 r.
Pavína Gurková, 83 r.
Eva Škultetyová, 69 r.
Ján Maszay, 66 r.
Dušan Sivák, 63 r.
Jozef Šulavík, 81 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alozj.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

M. Kvetová, P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - Archív
Slovenského skautingu, str. 4 - V.
Mádrová, str. 9 - A. G. Vavrová,
zadná strana - T. Golha a M. Hriv-
ňák

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciamy.

SÚŤAŽ S VYDAVATEĽSTVOM DON BOSCO

Časopis Bartolomej v spolupráci s vydavateľstvom Don Bosco pripravil pre svojich čitateľov súťaž o balíček produktov v hodnote 30 eur. Ak chcete vyhrať, odpovedzte na tri jednoduché otázky uvedené nižšie. Ako pomôcku môžete využiť stránku vydavateľstva www.donbosco.sk.

Otázka č. 1:

Kto je autorom knihy „Vôňa ruže“?

Otázka č. 2:

V ktorom roku vzniklo vydavateľstvo Don Bosco?

Otázka č. 3:

O ktorej blahoslavennej sú nasledovné ukážky?

„Laura je trochu nesvoja. Cíti, že v dňoch, ktoré má pred sebou, potrebuje osobitnú ochranu. Myslí na Quilquihué, na mamu, na Manuela Moru....Vyrástla, je ako krásny kvet v rozpuku. Veľké čierne a žiarivé oči dodávajú jej ešte nevyzretým črtám osobitnú krásu, správa sa zdvorilo, je jemná, privetivá..... Zápas Lauru vyčerpal. Stíska svoju medailu a šepká viac srdcom ako perami: „Ďakujem ti, Matka! Ty si moja sila. Pomáhaj mi! A neopúšťaj ma, prosím, prosím.“

Vydavateľstvo Don Bosco

Svoje odpovede s kontaktným menom a adresou posielajte do 6.8.2009 na adresu Redakcia časopisu Bartolomej, Mariánska 4, 97101 Prievidza (obálku označte heslom „Súťaž Bartolomej“), alebo e-mailom na bartolomej@farapd.sk. Výhercov vyžrebujeme v rámci programu Mariánskej púte v Prievidzi a tiež ich mená uverejníme v septembrovom čísle Bartolomeja.

Novokňazi banskobystrickej diecézy

Horný rad zľava:

Juraj Zolcer,
Peter Sekereš,
Michal Lajcha,
Pavel Cerovský,

Dolný rad zľava:

Zdeňek Zoltánfi,
Martin Uhrík,
Juraj Karcol,
Štefan Čunderlík,

Foto: TK KBS/
Dominik Jager

Festival Vol'nost' na Nevoľnom

26. - 28. jún 2009

